

Bij het wetsvoorstel zoals die er nu ligt, heb ik een aantal bezwaren. Het voorstel geeft mij als thuisonderwijzer het idee dat er geen vertrouwen is in het thuisonderwijs. Dit vind ik betreurenswaardig. Onderstaand mijn belangrijkste bezwaren ten opzichte van het wetsvoorstel.

Huisbezoeken/gesprekken:

- Het lijkt erop dat je moet kiezen tussen het verkrijgen/behouden van de vrijstelling of je recht op privacy. Er wordt toestemming gevraagd om de woning te betreden, maar geef je dit niet dan vervalt de vrijstelling. Een gesprek zou ook plaats kunnen vinden in een neutrale omgeving.
- Het lijkt mij onnodig dat het kind bij een gesprek met de onderwijsinspectie aanwezig is. Bij de meeste kinderen zal dit gesprek veel stress opleveren, omdat het wel of niet verkrijgen van een vrijstelling enorm impact heeft op het dagelijkse leven van het kind.
- Het is onduidelijk of de huisbezoeken gepland worden of niet. Dat er onverwachts iemand langs zou kunnen komen waaraan grootse consequenties hangen, levert veel stress op.

Eisen aan het thuisonderwijs:

- Ik vind het onwenselijk dat er eisen worden gesteld aan de locatie van het onderwijs. De kwaliteit van het onderwijs is niet afhankelijk van één vaste locatie.
- Het toetsen op 6-, 9- en 12-jarige leeftijd lijkt me erg veel. De ouder die het onderwijs verzorgt is op de hoogte van het niveau en voortgang van het kind op de leerstof, omdat er één-op-één begeleiding is. Het afnemen van toetsen lijkt me daarom overbodig en neemt onnodig stress met zich mee. Daarnaast ontstaat er door het afnemen van toetsen een prestatiedruk, welke ik mijn kind wil onthouden.
- De administratieve last voor de ouder wordt erg hoog wanneer er een leerlingvolgsysteem bijgehouden zou moeten worden. Ook binnen het reguliere onderwijs wordt dit als een last ervaren. De vorderingen die het kind maakt, komen terug in het onderwijsplan.
- Door de gestelde eisen aan het thuisonderwijs is er veel minder flexibiliteit om op je eigen wijze, niveau en moment de leerstof te doorlopen. Ik ben van mening dat een kind zijn eigen leertraject volgt, onafhankelijk van eisen waarop een kind op een bepaalde leeftijd iets zou moeten kunnen. Een jaarlijks onderwijsplan waarin je moet aangeven hoe je aan de eisen voldoet, lijkt me daarom ongewenst.
Het lijkt erop dat er aan thuisonderwijzers wordt gevraagd om 'schooltje te gaan spelen', terwijl het juist zo prettig is om met één-op-één begeleiding het eigen leertraject vorm te geven en vrij te zijn onderwijs naar wens vorm te geven.